

– Pobrzeże Bałtyku: na E od miejscowości Pogorzelica ad Niechorze (WV09), 8–9 VII 2001, w napływkach, 5 exx., leg. R. RUTA.

Palearktyczny gatunek, poza Europą znany również z Syberii, Chin i Japonii. Podziemny higrofilny humikol, z reguły rzadko i pojedynczo spotykany, częściej odławiany w napływkach. *Agonum (Agonum) marginatum* (LINNAEUS 1758)

– Nizina Mazowiecka: Brok nad Bugiem (ED54), 10 VI 1998, 1 ex., leg. M. GRABOWSKI.

– Nizina Wielkopolsko-Kujawska: Przewóz ad Gozdnica (VT90), 10 V 2001, w towarzystwie *Bembidion litorale* (OLIV.) i *Elaphrus riparius* (L.), 1 ex., leg. M. GRABOWSKI.

Gatunek zachodniopalearktyczny, stwierdzony na obszarze całej Europy z wyjątkiem północnej części Fennoskandynawii. Wykazany także z północnej Afryki, zachodniej Azji, Kaukazu oraz Madery, Azorów i Wysp Kanaryjskich. Preferuje nasłonecznione lub słabo zacienione pobrzeża wód stojących i wolno płynących. Zasiedla gleby piaszczystogliniaste i gliniaste. Większość stanowisk odnosi się do okresu sprzed II Wojny Światowej.

Harpalus (Harpalus) flavescens (PILLER et MITTERPACHER, 1783)

– Nizina Wielkopolsko-Kujawska: Białków ad Koło (CC38), 30 VIII 1998, 1 ex., leg. T. MAJEWSKI.

Gatunek znany głównie z Europy Środkowej, gdzie zamieszkuje tereny nizinne i pagórkowe. Wykazany ponadto z południowych prowincji Finlandii i Szwecji oraz z Kaukazu. Żyje na glebach piaszczystych i nadmorskich wydmach, gdzie prowadzi ukryty tryb życia w ciągu dnia przebywając między korzeniami traw.

Okazy dowodowe znajdują się w zbiorach autorów.

Autorzy pragną serdecznie podziękować mgr Tomaszowi MAJEWSKIEMU i Rafałowi RUCIE za udostępnienie materiałów wykorzystanych w niniejszym artykule.

Radomir JASKUŁA, Michał GRABOWSKI, Kat. Zool. Bezkręg. i Hydrobiol. UŁ, Łódź

342. Nowe stanowiska kilku ciekawych gatunków biegaczowatych (*Coleoptera: Carabidae*) w Polsce

New localities of some interesting species of ground beetles (*Coleoptera: Carabidae*) in Poland

KEY WORDS: *Coleoptera, Carabidae, Diachromus germanus, Ophonus cordatus, Ophonus rupicola, Bradycellus verbasci, Demetrias monostigma, Dromius linearis*, faunistics, Poland.

Diachromus germanus (LINNAEUS, 1758)

– Nizina Mazowiecka: rez. „Parowy Janinowskie” ad Brzeziny (DC04), 20 II 2002, 1 ex., wypróchniały pień buka (*Fagus sylvatica* L.), leg. R. JASKUŁA; Wągle ad Rogów (DC23), 27 III 2002, 1 ex., wypróchniały pień dębu (*Quercus* sp.) nad brzegiem stawu, leg. R. JASKUŁA.

Chrzęszcz znany przede wszystkim z południa Europy i południowej części Europy Środkowej. Wykazany także z Wysp Brytyjskich, Danii, Holandii oraz zachodniej Azji i Kaukazu. Gatunek o słabo znanych wymaganiach ekologicznych, najczęściej spotykany na skrajach

lasów i zarośli o znacznym nasłonecznieniu, niekiedy w pobliżu wody. W okresie wegetacyjnym łapano także na roślinach. W Polsce rzadko i pojedynczo spotykany, z wielu krain wykazywany po raz ostatni w XIX wieku.

Ophonus (Metophonus) cordatus (DUFTSCHMID, 1812)

– Wyżyna Małopolska (Wał Pińczowski): Pińczów (DA69), 17–19 V 1991, 1ex., leg. J. KALISIAK.

Gatunek rozmieszczony prawie w całej Europie z wyłączeniem jej północnej części. Wykazany także z Syberii, Kaukazu i Azji Mniejszej. Na terenie Polski znany z rozproszonych i nielicznych stanowisk. Występuje na ciepłych i suchych terenach.

Ophonus (Metophonus) rupicola (STURM, 1818)

– Pojezierze Mazurskie (Pojezierze Olsztyńskie): Stare Jabłonki (DE34), 12 VII 1998, 2 ex., leg. R. JASKUŁA.

– Nizina Mazowiecka (Kampinoski Park Narodowy): Bromierzyk (DD69), 28–30 VI 1999, 4 ex., wydmy koło stacji terenowej UŁ, leg. R. JASKUŁA.

Zamieszkuje głównie południową i środkową Europę, znany także z południowej Szwecji, Kaukazu, Azji Mniejszej oraz zachodniej Afryki. Spotykany na suchych terenach słabo porośniętych roślinnością, głównie na glebach gliniastych i wapiennych. Rozmieszczenie tego gatunku na terenie Polski wymaga dalszych badań.

Bradycellus (Bradycellus) verbasci (DUFTSCHMID, 1812)

– Pobrzeże Bałtyku: na E od miejscowości Pogorzelnica ad Niechorze (WV09), 8–9 VII 2001, 1ex., w napływkach, leg. R. RUTA.

Gatunek sięgający zasięgiem od południowej Szwecji do północnej Afryki i Kaukazu. W Polsce notowany z rozproszonych stanowisk, z reguły rzadko spotykany, częstszy jedynie na południu kraju. Żyje na terenach piaszczystych, zarówno w lasach jak i na otwartych przestrzeniach. Przywabiany do światła.

Demetrias (Demetrias) monostigma SAMOUELLE, 1819

– Pobrzeże Bałtyku: na E od miejscowości Pogorzelnica ad Niechorze (WV09), 8–9 VII 2001, 1ex., w napływkach, leg. R. RUTA.

Gatunek spotykany przede wszystkim w środkowej i wschodniej Europie, występuje także w Szwecji, Finlandii, zachodniej Syberii i na Kaukazie. Żyje na utrwalonych wydmach nadmorskich oraz na otwartych, słabo ocienionych i wilgotnych siedliskach wewnątrz łądu.

Paradromius (Monodromius) linearis OLIVIER, 1895

– Nizina Wielkopolsko-Kujawska: Prawomyśl vic. (XU38), 26 VII 2001, 1 ex., leg. R. RUTA.

Szeroko rozprzestrzeniony gatunek zamieszkujący Europę od Wysp Brytyjskich, Danii i południowej części Fennoskandii do północnej Afryki i zachodniej Azji. Preferuje otwarte, nasłonecznione tereny o piaszczysto-żwirowych glebach porośniętych roślinnością kserofilną. Spotykany także na wydmach nadmorskich z piaskownicą zwyczajną (*Ammophila arenaria* LINK.) i wydmuchrzycą piaskową (*Elymus arenarius* L.).

Okazy dowodowe znajdują się w zbiorach autorów.

Autorzy pragną serdecznie podziękować mgr Jackowi KALISIAKOWI za udostępnienie okazu *Ophonus cordatus* wykorzystanego w niniejszym artykule.

Radomir JASKUŁA, Kat. Zool. Bezkreg. i Hydrobiol. UŁ, Łódź
Rafał RUTA, Piła